

ZÁSADY A ORGANISACE SOUČINNOSTI LETECTVA S POZEMNÍM VOJSKEM ZA POUŽITÍ ATOMOVÝCH ZBRANÍ

Podplukovník Jan Skopal

Výbuchy prvních atomových pum nad japonskými městy Hirošimou a Nagasaki spolu se strašnými následky pro jejich civilní obyvatelstvo otřáslly svědomím lidstva. Utrpení milionů prostých lidí, prožité v nedávno minulé válce, nedotklo se však černého svědomí amerických podněcovatelů nové války stojících v čele monopolů a trustů a jejich přísluhovačů.

Dnes již žádný průměrně myslicí člověk nemůže pochybovat o skutečných úmyslech některých vládnoucích a vojenských představitelů imperialismu. Jejich agresivní cíle se nedají více skrývat za farizejskými řečmi o míru. A oni sami čas od času, ať již záměrně nebo náhodně, podávají o nich přesvědčivé důkazy.

Nikým na příklad nemohl zůstat nepovšimnut jejich záporný postoj k Sovětskému svazu v průběhu tvoření Severoatlantického paktu. Oněměli hrůzou při představě, že by do svého středu »stejně smýšlejících« měli přijmout někoho z těch, proti nimž je útočný pakt namířen. Jeho iniciátoři tak před světovou veřejností nechtíc odhalili své imperialistické choutky.

Varšavská smlouva, která je přímým protikladem Severoatlantického paktu, je naproti tomu otevřena přístupu všem státům, bez ohledu na jejich společenské a státní zřízení. Každý kapitalistický stát, který projeví ochotu napomoci úsilí o zajištění míru a kolektivní bezpečnosti evropských národů, může se jako rovnocenný partner stát členem tohoto mírového kolektivu.

V poslední době nabývá světové mírové hnutí takové intensity, že přinutilo vládnoucí kruhy USA, Anglie a Francie přijmout návrh Sovětského svazu na projednání hlavních problémů, které dosud způsobovaly rostoucí mezinárodní napětí a byly zdrojem nebezpečí nové světové války. Výsledky Ženevské konference ukazují, že je možno najít cestu řešení obtížných mezinárodních problémů cestou jednání.

Ve vyšších vládních a vojenských kruzích USA byl ve čtyřech poválečných letech veden boj mezi zastánci strategických atomových zbraní, které podle jejich názorů jsou schopny rozhodnout výsledek války, a zastánci rychlého rozvíjení taktických atomových zbraní. Tento boj kromě rozdílu v názorech šířitelů různých doktrin vyjadřoval protichůdné zájmy konkurenčních monopolů, chráněné jednotlivými skupinami vysoce postavených generálů a admirálů.

Čím byl v USA vyvolán tento zesílený zájem o taktické atomové zbraně?

Nebereme-li v úvahu »politické« zdůvodňování atomové zbrojní horečky, vidíme, že zaměření pozornosti na taktické atomové zbraně má zcela jiné příčiny. Kromě silného tlaku veřejného mínění je to na příklad žalostný konec politiky zastrašování strategickými atomovými zbraněmi, kterou svého času američtí imperialisté vedli. Objevení se ato-

mových zbraní v Sovětském svazu a veliké úspěchy sovětských leteckých konstruktérů v poslední době měly nemalý vliv na zkrachování této ha-nebné, vyděračské politiky.

Skutečnou podstatu atomové zbrojní horečky USA, i taktických atomových zbraní, je tedy nutné hledat právě v útočných plánech amerických monopolistů.

Zkušenosti z poslední světové války (žalostný konec Hitlerova »blitz-kriegu«), z války v Koreji, průběh vývoje atomových zbraní a názorů na jejich použití čím dál tím zřejměji ukazují nereálnost teorii »atomové bleskové války«, »rozhodujícího významu strategického letectva« a p. Střízlivý pohled na perspektivy vývoje současných armád a na úlohu různých druhů vojsk v moderní válce, jak nás tomu učí sovětská vojenská věda, musí vést k nutnému závěru, že ani atomové zbraně samy o sobě nemohou rozhodnout o výsledku války.

O výsledku příští války nebude tedy rozhodovat úderná síla amerického strategického letectva, i když bude zmnohonásobena atomovou zbraní.

Tolik zhruba o některých příčinách rozporů mezi vojenskými theore-tiky amerického imperialismu.

Stalinem formulované poučky o trvale působících činitelích, rozhodujících o osudu války, o tom, že vítězství nebo porážka armády, její morální stav a bojeschopnost závisí na politických cílech války, o významu, určení a povinné součinnosti jednotlivých druhů vojsk a jiné byly nezvratně potvrzeny průběhem a výsledky druhé světové války a války v Koreji. Tyto poučky nejsou jen nedocenitelnou theoretickou zbraní pro naši vojenskou vědu a umění. Ony současně dokazují nevědeckost a neopodstatněnost imperialistických vojenských teorií kladoucích hlavní důraz na dočasné nebo méně významné prvky.

Ne sama technika, nýbrž lidé, kteří ovládají moderní techniku, mohou obsadit a udržet území. Jen oni mohou rozhodnout o výsledku války!

I v atomové válce zůstanou vševojskové svazky působící v taktické nebo operační součinnosti s atomovými svazky, dělostřelectvem, tanky a letectvem — páteří armády. Pozemnímu vojsku, jemuž letectvo zabezpečí volnost jednání a které bude podporovat v boji a operaci, je souzeno sehrát opět hlavní úlohu.

1. Význam součinnosti letectva s pozemním vojskem za použití atomových zbraní a úkoly letectva

V souvislosti s možnostmi použití atomových zbraní v budoucí válce je nutné zdůraznit, že význam součinnosti letectva s pozemním vojskem ať za útoku nebo v obraně nebývá vzrůstá. Současný stav a vývojová tendence atomových zbraní, ať již taktických nebo strategických, svědčí o tom, že letectvo bude při jejich použití mít vedoucí úlohu.

Ovšem zase jen za předpokladu povinné součinnosti s pozemním vojskem a v jeho prospěch.

»Atomové zbraně, je-li jich používáno v dostatečném množství, jsou hlavním prostředkem zabezpečujícím zničení a umlčení nepřítele« (Oper-I-2, čl. 21).

Srovnáme-li tuto skutečnost ve vztahu k vševojskovému boji a operaci s úlohou a možnostmi letectva v budoucí válce, vidíme celou důležitost a význam součinnosti letectva s pozemním vojskem za použití atomových zbraní. Letectvu je tedy v moderní válce přiřčena v součinnosti s pozemním vojskem jedna z vedoucích úloh. Na výsledcích bojové činnosti letectva, na účinnosti jeho pomoci pozemnímu vojsku a na stupni zabezpečení volnosti jeho jednání bude z velké části záviset výsledek bojů, operací a války vcelku.

»Letectvo je hlavní silou zabezpečující použití atomových zbraní, jakož i zmaření a odrazení nepřátelského atomového napadení« (Oper-I-3, čl. 47).

Použití atomových zbraní nepochybně vnáší do způsobů vedení války a tím i do organizace a provádění součinnosti mezi letectvem a pozemním vojskem mnoho nového. Přesto však nesmíme přeceňovat tento vliv právě tak, jak nemůžeme připouštět jeho podceňování.

Je nutné považovat za naprosto nezdravé a s hlediska naší vojenské vědy za nesprávné tvrzení, že objevení se atomových zbraní ve výzbroji armád znamená zavržení všech dosud platných zásad, názorů a zkušeností ve vedení války. Taková a jim podobná stanoviska by nutně ve svém důsledku dovedla ke zříkání se jednotlivých hlavních druhů vojsk a tím přirozeně i k zamítnutí požadavku nutné součinnosti mezi nimi.

Význam jednotlivých druhů vojsk a nutné součinnosti mezi nimi je možné ukázat na jednoduchém praktickém příkladu.

V nepřátelské obraně vybudované s hlediska protiatomové ochrany a napadené v době přípravy atomovými zbraněmi zůstane v úkrytech množství živé síly a techniky nepoškozeno. I když uvažujeme, že se našim tankovým a mechanisovaným svazkům podaří bez vážnějšího odporu rychle proniknout místy napadenými atomovými zbraněmi, bude nutné v dalším průběhu, aby druhé sledy likvidovaly nepřítel, který nebyl vyrazen z boje a klade odpor. Tato likvidace nepřítel, prováděná v dotyku s ním, nemůže být vzhledem na nebezpečí zásahu vlastních vojsk prováděna atomovými zbraněmi. Střelecké jednotky budou tedy nuceny likvidovat bránícího se nepřítel v součinnosti s dělostřelectvem a bitevním letectvem, používajícím klasických zbraní.

V průběhu útočné operace musí se útočící vojska snažit rychle ovládnout celou hloubku nepřátelské obrany. Nepříteli musí být zabráněno v přísunu operačních záloh do pásma průlomu a v odsunu ohrožených vojsk a při ústupu v zaujímání dalších obranných postavení. Tyto skutečnosti probíhající v jednotlivých obdobích operace budou platné v plném rozsahu i za použití atomových zbraní. Znamená to tedy, že k dosažení cílů jednotlivých období operace bude třeba dosud známých druhů vojsk spolupracujících vzájemně, majících jeden společný cíl — porážku nepřítel — a podle konkrétní situace a potřeby používajících kromě atomových zbraní i dosud známých zbraní.

Je pochopitelné, že atomové zbraně při praktickém použití budou postupně a v některých směrech vytlačovat dosud používané klasické zbraně. Palebná síla dělostřelectva, tanků a letectva může být na příklad v přípravném období útočné operace, v době protipřípravy, při odrážení protiútoků nepřítel nebo zvláště v obraně z velké části nahrazena atomovými pumami dopravovanými na cíle (objekty) letouny, atomovými dělostřeleckými střelami velké ráže nebo raketovými střelami (řiditelnými i neřiditelnými) s atomovou výbušnou náplní. V ž á d n ě m p ř í -

padě však atomové zbraně nemohou úplně nahradit ani dosud používané klasické zbraně, ani jednotlivé druhy vojsk. Tím méně je pravděpodobné, že by tato náhrada mohla být provedena najednou. Právě naopak. Použití atomových zbraní vyvolává nutnost zesílit některé dosavadní druhy vojsk (zejména tankové a mechanizované vojsko, letectvo, chemické a ženijní vojsko a j.).

Z toho, co bylo dosud řečeno, nutně vyplývá závěr, že právě tak, jak použití atomových zbraní nemění základní cíl bojové činnosti letectva — všemožně napomáhat úspěchu pozemního vojska — nemění ani zásadu povinné součinnosti letectva s pozemním vojskem.

»Za používání atomových zbraní je nutné při organizaci součinnosti předvídat sladění úsilí všech druhů vojsk co do místa a času k nejúplnějšmu využití výsledků atomových úderů, jakož i k odražení atomového napadení nepřitelem a úderů nepřitele, provedených vzápětí za atomovým napadením« (Oper-I-2, čl. 46).

Důležitost sladění bojového úsilí letectva a pozemního vojska — jejich součinnosti — k dosažení společného cíle, t. j. porážky nepřitele, neobyčejně vzrůstá vzhledem k zásadám vedení boje nebo operace za použití atomových zbraní.

Všeobecně platná zásada pro vedení boje nebo operace za použití atomových zbraní na příklad požaduje rozptýlení vojsk. Cílem tohoto rozptýlení je zabránit současnému zasažení atomovými zbraněmi větších uskupení živé síly a bojové techniky ať v obraně nebo za útoku.

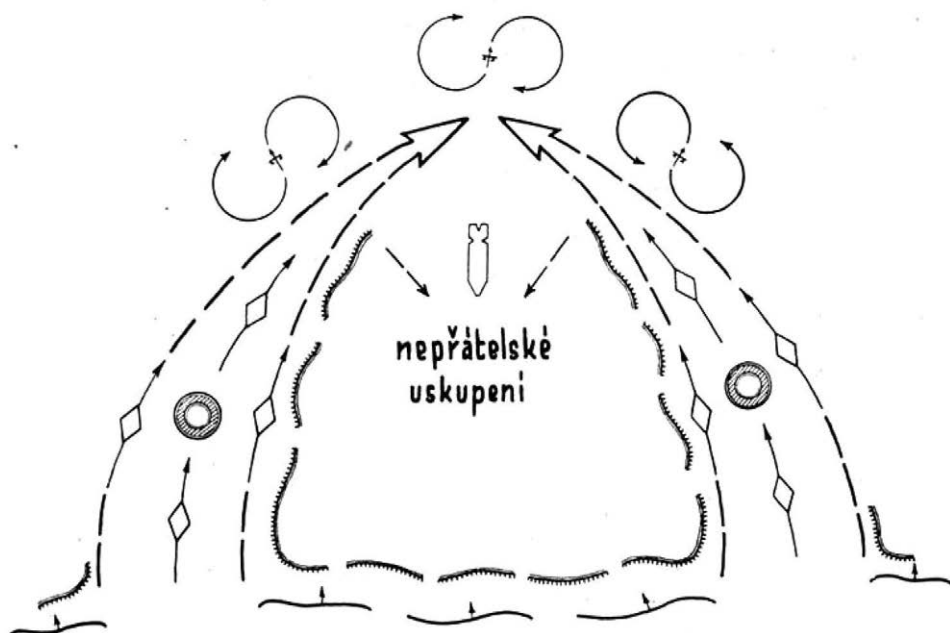
Při důkladnějším rozboru této zásady vidíme, že těsně a závazně souvisí s jinými zásadami, majícími vliv na organizaci a provádění součinnosti letectva s pozemním vojskem při vedení boje nebo operace za použití atomových zbraní.

Rozptýlení živé síly a techniky za útoku usnadní útočícím vojskům manévr vojsky, prováděný na příklad s cílem rychle obklíčit a zničit nepřátelská uskupení v hloubce jeho obrany, částečně zničená nebo nezasažená atomovým úderem. Současně však bude vyžadovat zvýšení mobilnosti jednotlivých druhů vojsk.

Charakteristickou zvláštností vedení boje a operace za použití atomových zbraní, přímo související se zásadou rozptýlení, bude tedy velká pohyblivost pozemního vojska a prudké tempo průběhu boje a operace. Vzhledem k vlastní ochraně před nepřátelskými atomovými údery budou střelecké, tankové nebo mechanizované svazky cílevědomě rozptýleny (obr. 1) v malých a tím i pohyblivějších a s hlediska manévru lépe ovladatelných rychlých odřadech a skupinách, chráněných a podporovaných letectvem. Bojová činnost těchto odřadů a skupin musí být vzhledem na tyto okolnosti přesně naplánována a sladěna co do místa, času a cíle, jak mezi sebou vzájemně, tak i s letectvem, které plní důležité úkoly jejich podpory a ochrany.

Souvislost mezi požadavkem rozptýlení a pohyblivostí je nutné vidět v potřebě rychlého nahromadění sil a prostředků v potřebných směrech a prostorech během jednotlivých údobí boje nebo období operace. A naopak zase požadavek pohyblivosti a rozptýlení spolu těsně souvisí, je-li třeba rychle rozptýlit síly a prostředky před hrozícím nebezpečím atomového napadení.

Prudké tempo boje a operace naproti tomu těsně souvisí s mohutností účinku atomových zbraní. Nepřátelských ztrát, překvapení a mo-

Okruh účinku vzdušného výbuchu nepřátelské atomové pumy. (Vzdálenosti a rozestupy jednotlivých tankových a mechanisovaných svazků jsou větší než okruh účinku výbuchu atomové pumy.)

Přehrazování směru pravděpodobných náletů nepřátelského letectva.

Ničení obkličené uskupení nepřítele bitevními a bombardovacími leteckými údery.

Obr. 1. Rozptýlení rychlých jednotek na ochranu před účinky atomového napadení při zasazení do průlomu

rálního otřesu musí být útočícími vojsky využito k rychlému proniknutí do operační hloubky.

Usnadnění manévru vojsky vzhledem k jejich rozptýlení (prováděnému cílevědomě se zřetelem na zranitelnost atomovými zbraněmi), vysoké pohyblivosti a prudkým tempům bude tedy na druhé straně klást zvýšené požadavky na nepřetržitost, důslednost a pružnost organizace součinnosti a na vzájemné, přesné a nepřetržitě pracující součinnostní spojení mezi letectvem a pozemním vojskem.

Organisovanost, iniciativa, vynalézavost (s cílem překvapit a oklamat nepřítele) a důslednost v plnění bojových úkolů musí být vlastní jak pozemním, tak i leteckým velitelům a štábům při součinnosti s pozemním vojskem za použití atomových zbraní.

Tyto požadavky na letecké velitele a štáby jsou přirozeným důsledkem rozptýlení, velké pohyblivosti pozemního vojska a prudkých temp vedení boje a operace. V souvislosti s těmito zásadami bude totiž nutné docházet k častým a náhlým změnám v pozemní situaci, kdy vlastní

vojska, využívající překvapení, oklamání nepřítele a atomových úderů, budou rychle pronikat do hloubky nepřátelské sestavy. Znamená to tedy, že letečtí velitelé kromě toho, že budou udržovat těsný styk s vševojskovými veliteli, musí se zabývat i otázkami vedení pozemního boje a operace.

Vševojskoví velitelé naproti tomu musí věnovat pozornost otázkám použití letectva a jeho možnostem, aby stanovení úkolů a kladení požadavků na letectvo bylo reálné.

V součinnosti s pozemním vojskem a v jeho prospěch, s cílem zabezpečit úspěch vševojskového boje a operace bude letectvo za použití atomových zbraní plnit tyto všeobecné úkoly:

1. Provádět intenzivní průzkumnou činnost nepřátelského hlubokého týlu, operační a taktické hloubky s cílem zjistit přípravy nepřítele k použití atomových zbraní.

Vyhledávat nepřátelské výroby, sklady a základny atomových zbraní.

Zjišťovat přítomnost nepřátelského atomového dělostřelectva a odpalovacích zařízení raketových střel (řízených i neřízených) a jiných bezpilotních prostředků vzdušného napadení v taktické i operační hloubce nepřátelské sestavy s důrazem na prostředky s atomovou náplní.

Sledovat veškeré pohyby nepřátelských záloh (zvláště tankomechanizovaných a motorizovaných), jednotek na bojišti a v operační hloubce.

Průzkumná činnost letectva musí být prováděna v těsné součinnosti s průzkumem ostatních druhů vojsk a agenturní sítí. Kromě této činnosti, která je spojována s ostatními průzkumnými úkoly, zjišťuje letectvo ve prospěch hlavně pozemních velitelů »epicentrum« po výbuchu atomové pumy. V tomto případě, ovšem se zřetelem na konkrétní vzdušnou situaci, bude velmi účelné používat k rychlému zjišťování a měření stupně zamoření prostoru, kterým mají procházet vlastní vojska, vrtulníků.

2. vést boj o dosažení a udržení nadvlády ve vzduchu s cílem zabezpečit volnost jednání vlastnímu pozemnímu vojsku a letectvu. Dosažení a udržení nadvlády ve vzduchu je nutným předpokladem úspěchu operace za použití atomových zbraní.

Boj o dosažení a udržení nadvlády ve vzduchu vede letectvo jak ve vzduchu, tak i na zemi. Zničení atomových zbraní musí být hlavním úkolem operace směřující k vybojování a udržení nadvlády ve vzduchu.

V průběhu této operace provádí letectvo tyto akce:

ničí nepřátelské letouny, skupiny, raketové střely (řízené i neřízené) a ostatní prostředky vzdušného napadení ve vzdušných bojích se zvláštním důrazem na letouny nebo prostředky s atomovou výbušnou náplní,

provádí atomové, bombardovací a bitevní údery proti nepřátelskému letectvu na jeho letištích, proti odpalovacím zařízením raketových střel a jiných bezpilotních prostředků vzdušného napadení,

ruší nepřátelskou radiolokační soustavu tím, že ničí radiolokační stanice, velitelská a naváděcí stanoviště.

3. Provádět atomové a bombardovací úderý na nepřátelské výroby, sklady a základny atomových zbraní, objekty důležité s vojenského hlediska v hlubokém týlu a v celé hloubce nepřátelské bojové sestavy v těsné součinnosti se všemi druhy průzkumu a s ostatními druhy vojsk.

Ničit nepřátelské uzly obrany, blízké a operační zálohy s hlavním důrazem na tankomechanisovaná a motomechanisovaná vojska v místech soustředění, za přesunu nebo ve výchozím položení k útoku.

4. Atomovými pumami malých ráží, bojovými radioaktivními látkami a raketovými střelami s atomovou výbušnou náplní napadat přisunovaná nepřátelská vojska, vojska podnikající protiútoky, výsadekové vojsko ve shromaždištích, za přesunu vzduchem a v místě vysazení, letectvo a dělostřelectvo provádějící proti-přípravu.

Ničit nepřátelská ustupující vojska a nedovolit jim zaujmout další obranná postavení.

5. Provádět intenzivní ochranu vlastního pozemního vojska v těsné součinnosti s protiletadlovým dělostřelectvem, s hlavním důrazem na rychlé skupiny a předsunuté odřady působící v hloubce nepřátelské obrany a ochranu vlastního letectva ve vzduchu, při plnění bojových úkolů i na letištích.

Význam součinnosti letectva s pozemním vojskem za použití atomových zbraní záleží tedy

a) v reálném zhodnocení úlohy a vlivu letectva na vševojskový boj, operaci a válku vcelku;

b) ve správném stanovení úkolů letectvu, jejichž hlavním cílem musí být — všestranně napomáhat úspěchu pozemního vojska;

c) v pochopení, že letectvo je jedním z hlavních druhů vojsk a že bez jeho pomoci a bez spolupráce s ním by nebylo v moderní válce možné vítězství nad nepřitelem.

Význam součinnosti letectva s pozemním vojskem za použití atomových zbraní může správně pochopit jen ten vševojskový nebo letecký velitel, který studuje a vidí nutnost spolupůsobení všech druhů vojsk účastnících se vševojskového boje a operace a jejich vzájemnou závislost (různou v různých situacích) při dosahování společného cíle.

Správně tento význam pochopí velitel, který si uvědomuje, jaký nepřítel před ním stojí a že »Podstata součinnosti v boji záleží v sladění bojového úsilí co do cíle, času a prostoru a ve vzájemné pomoci svazků a útvarů všech druhů vojsk a sousedů« (Oper-I-1, čl. 3).

2. Zásady a organizace součinnosti letectva s pozemním vojskem při použití atomových zbraní

Boj a operace prováděná za použití atomových zbraní bude charakteristická svou dynamikou a manévrovostí.

Nutná pohyblivost vojsk, souvisící s požadavkem rozptýlit síly a prostředky před hrozbou atomových úderů a s potřebou jejich opětovného soustředění ve směru hlavního úsilí a prudká tempa útočících vojsk způsobí ovšem časté a náhlé změny v celkové bojové situaci.

Je přirozené, že se tyto zvláštnosti vedení boje a operace za použití atomových zbraní nutně musí projevit i na celkové organizaci a zásadách součinnosti letectva s pozemním vojskem. Nebylo by ovšem správné tvrdit, že tyto zvláštnosti mění základní zásady organizace součinnosti letectva s pozemním vojskem.

Základní zásady organizace součinnosti letectva s pozemním vojskem za použití atomových zbraní zůstávají nezměněny.

Nezměněny ovšem neznamená bez ovlivnění. Zvláštnosti vedení boje a operace za použití atomových zbraní, o nichž bylo hovořeno, pochopitelně budou mít vliv na organizaci a provádění součinnosti mezi letectvem a pozemním vojskem. Tyto zvláštnosti budou především klást zvýšené požadavky na jednotné a správné pochopení zámyslu operace, nepřetržitost, důslednost a pružnost organizace a provádění součinnosti, na osobní styk spolupracujících velitelů a na vzájemné, přesné a nepřetržitě pracující součinnostní spojení (signály) mezi letectvem a pozemním vojskem, kde hlavním prostředkem spojení budou radiotechnické prostředky.

Hlavním cílem součinnosti letectva s pozemním vojskem za použití atomových zbraní musí být

a) provést veškerá opatření k zabezpečení volnosti jednání pozemnímu vojsku, t. j. znemožnit nepříteli provedení atomových úderů až ze vzduchu nebo se země,

b) sladit úsilí letectva a pozemního vojska k účinnému a spolehlivému zabezpečení vlastních atomových úderů prováděných proti nepřátelským vojskům a objektům,

c) sladit a soustředit úsilí pozemního vojska a letectva k plnému využití vlastních atomových úderů provedených proti nepřátelským vojskům a objektům,

d) zajistit opatření k odražení úderů nepřátelského pozemního vojska, prováděných vzápětí za atomovými údery.

Letecké i pozemní velitelé si musí být při organizování součinnosti vědomi skutečnosti, že pro použití atomových zbraní v celém rozsahu platí tytéž zásady bojového použití jako u jiných sil a prostředků ničení nepřítele. To znamená, že atomových zbraní bude používáno (spolu s ostatními prostředky ničení a silami) hromadně ve směru hlavního úsilí vlastních vojsk s překvapením. Další důležitou zásadou je, aby atomových zbraní bylo používáno hospodárně, t. j. atomové údery musí být prováděny na nejdůležitější nepřátelské cíle a objekty, jejichž zničení zabezpečuje splnění úkolů operace a kde ničivých účinků atomových zbraní může být plně využito.

Atomové zbraně jsou prostředkem hlavního velitelství, u kterého jsou organizovány speciální letecké, dělostřelecké a jiné atomové svazky a útvary. Tyto speciální atomové svazky a útvary mohou být na jednotlivé operace přidělovány frontům, při čemž se pro operaci (nebo jednotlivá údobí) stanoví spotřeba atomových zbraní.

Za použití atomových zbraní je tedy organizátorem součinnosti mezi atomovými svazky, letectvem a pozemním vojskem velitel frontu a jeho štáb. V rozhodnutí velitele frontu o použití atomových zbraní musí být stanoveny

- úkoly, objekty a způsoby použití atomových zbraní,
- způsob součinnosti atomových svazků (útvárů) s letectvem, dělostřelectvem, chemickým a výsadkovým vojskem,
- opatření k zabezpečení použití atomových zbraní.

Na základě tohoto rozhodnutí se organisuje součinnost mezi atomovými svazky (útvary), letectvem, dělostřelectvem, chemickým a výsadkovým vojskem, při které se určuje:

- které nepřátelské cíle (objekty) v jednotlivých obdobích operace ničí nebo umlčují atomové zbraně, letectvo, dělostřelectvo, chemické a výsadkové vojsko,
- jak bude organisováno součinnostní spojení mezi atomovými svazky (útvary), letectvem, dělostřelectvem, chemickým a výsadkovým vojskem a vojsky působícími na směrech atomových úderů a způsob vyžadování atomových svazků (útvárů) k provedení úderu,
- způsob označování vlastních vojsk a součinnostní signály.

Štábu letecké armády při organisování součinnosti letectva s pozemním vojskem za použití atomových zbraní připadá řešit nový úkol. Musí se organisovat letecký útok, který je na jedné straně potřebí sladit s atomovými údery atomových svazků (útvárů) a na druhé straně s činností pozemního vojska.

Štáb frontu a letecké armády organisují na základě rozhodnutí velitele frontu o použití atomových zbraní opatření k zabezpečení atomových úderů. Toto opatření se týká hlavně průzkumu nepřátelských objektů (cílů), na které budou provedeny atomové údery, umlčení jejich protivzdušné obrany, provedení ochrany atomových svazků (útvárů) stíhacím letectvem a navedení na objekty (cíle) atomových úderů.

V souhlase s rozhodnutím velitele frontu a těmito opatřeními organisuje pak štáb letecké armády součinnost mezi atomovými svazky (útvary) a letectvem.

»Při organisaci součinnosti mezi atomovými svazky a letectvem se stanoví:

- opatření k boji se stíhacím letectvem a s prostředky protivzdušné obrany nepřítele v prostoru zasazení atomových úderů,
- způsob ochrany svazků zasazujících atomové údery stíhacím letectvem,
- způsoby navádění na objekty atomových úderů,
- opatření pro letištní a speciální zabezpečení« (Oper-I-3, čl. 67).

Konečně zpracuje štáb letecké armády plán leteckého útoku se zřetelem na úkoly plněné atomovými svazky (útvary).

Podstata organisace součinnosti mezi letectvem, atomovými svazky a pozemním vojskem za použití atomových zbraní je tedy ve sladění leteckého útoku, atomových úderů a činnosti pozemního vojska v jednotlivých obdobích boje a operace co do prostorů, cílů a času.

Celá organisace vedení boje a operace a tím i součinnosti mezi letectvem a pozemním vojskem při použití atomových zbraní musí směřovat k poražení nepřítele, t. j. k co nejdůslednějšímu využití mohutného ničivého účinku atomových zbraní.

Letecký útok, který není ničím jiným než konkrétním vyjádřením součinnosti organisované mezi letectvem a pozemním vojskem, musí

být proto naplánován s důrazem na atomové zbraně. To je hlavní požadavek, kterým se musí štáb letecké armády řídit.

Atomové údery tvořící jádro prostředků ničení nepřítele budou podobně jako letecký útok prováděny v plánované souvislosti s jednotlivými údobími boje a operace.

Máme-li na zřeteli ostatní vážné požadavky kladené na součinnost za použití atomových zbraní (nepřetržitost, důslednost, pružnost) a prostudujeme-li úkoly a cíle atomových úderů a leteckého útoku v jednotlivých údobích boje a operace, vidíme, že tu vyvstává nutnost jejich skloubení v jeden plán leteckého a atomového útoku. Tento plán zpracovává štábem letecké armády a štábem atomového svazku (útvary) by předvidal:

- předběžnou leteckou a atomovou přípravu útoku;
- leteckou a atomovou přípravu zteče;
- letecké a atomové zabezpečení boje a operace (podpora a doprovod).

Předběžná letecká a atomová příprava útoku bude zpravidla předcházet před leteckou a atomovou přípravou zteče. Nepřátelská obrana vybudovaná se zřetelem na použití atomových zbraní bude nasycena množstvím odolných podzemních a jinak silně ženižně vybudovaných objektů.

Kromě toho za předběžné přípravy útoku musí být zabezpečeny podmínky k získání a udržení nadvlády ve vzduchu na dobu operace a upraven poměr pozemních sil a prostředků ve prospěch útočících vojsk.

Celkové trvání předběžné letecké a atomové přípravy útoku bude závislé na zjištěném stupni ženižního vybudování nepřátelských protiatomových krytů, obranných postavení a poměru vzdušných a pozemních sil.

Během předběžné přípravy útoku budou atomové údery prováděny hlavně na velká shromaždiště záloh, letectvo, atomové prostředky (atomové dělostřelectvo, základny nosičů atomových zbraní všech druhů, sklady atomových pum a střel) a na nejdůležitější týlové objekty nepřítele.

Vytvoření podmínek pro vybojování a udržení nadvlády ve vzduchu je jedním z hlavních úkolů a cílů předběžné přípravy útoku. Úspěch atomových úderů může být zajištěn jen tenkrát, dosáhne-li podstatného zeslabení stíhacího letectva nepřítele. V plánu leteckého a atomového útoku musí být proto zahrnuty i úkoly a cíle, kterých má dosáhnout samostatná vzdušná operace vybojování nadvlády ve vzduchu.

Letecká a atomová příprava zteče bude soustředěna do pásma průlomu a do celé hloubky hlavního pásma obrany nepřítele. Podle konkrétní situace bude někdy nutné současně provádět údery i na sborové a bližší operační zálohy nepřítele.

Dělostřeleckou přípravu zteče nebude třeba provádět, bude-li možné mocným úderem letectva a atomových zbraní zmařit dělostřeleckou protipřípravu nepřítele a zabránit mu v provedení letecké a atomové protipřípravy. V takovém případě bude dělostřelecký útok začínat dělostřeleckou podporou nebo doprovodem vojsk přecházejících do zteče po skončení letecké a atomové přípravy. V každém případě však bude nutné plánovat soustředění dělostřeleckých paleb na nejdůležitější úseky průlomu pro případ, že by z jakýchkoli důvodů nebyly zničeny (umlčeny) během letecké a atomové přípravy zteče.

Letecké a atomové údery (jejich pořadí) je nutné sladit v každém případě podle konkrétní situace. Někdy mohou být prováděny současně.

Letecké a atomové přípravy zteče se účastní všechny síly letecké armády (vyjímajíc svazky letectva, které jsou určeny k doprovodu a ochraně pozemního vojska od započetí zteče) a přidělené atomové svazky (útvary).

Letecká a atomová podpora (doprovod) pozemního vojska začíná jeho přechodem do zteče a trvá do splnění úkolu dne střeleckými (tankovými, mechanisovanými) sbory. Doprovod (jeden ze způsobů provádění letecké podpory) útočícího pozemního vojska bude prováděn bitevními leteckými svazky plnicími své úkoly v taktické součinnosti s nimi. Podpora pozemního vojska bude prováděna jinými druhy letectva a atomovými svazky, a to jak v taktické, tak i v operační součinnosti s nimi.

Letecká a atomová podpora (doprovod) pozemního vojska bude mít vzhledem na rozptýlenost živé síly a techniky bojujících stran zvlášť velký význam. nepřátelská ohniska odporu budou se zřetelem na použití atomových zbraní mnohem důkladněji budovaná a prostorově rozptýlena. Rychlost pohybu útočících vojsk (motorisovaných střeleckých a tankových svazků), a to jmenovitě po překonání hlavního pásma obrany nepřítele, často způsobí opoždění těžkého dělostřelectva. Bude proto na podpurném a doprovodném letectvu jako nejrychlejším druhu vojsk, aby svými údery (atomovými, bombardovacími a bitevními) vyrovnávalo opožďování těžkého (a atomového) dělostřelectva, dočasně jej nahrazovalo a doplňovalo.

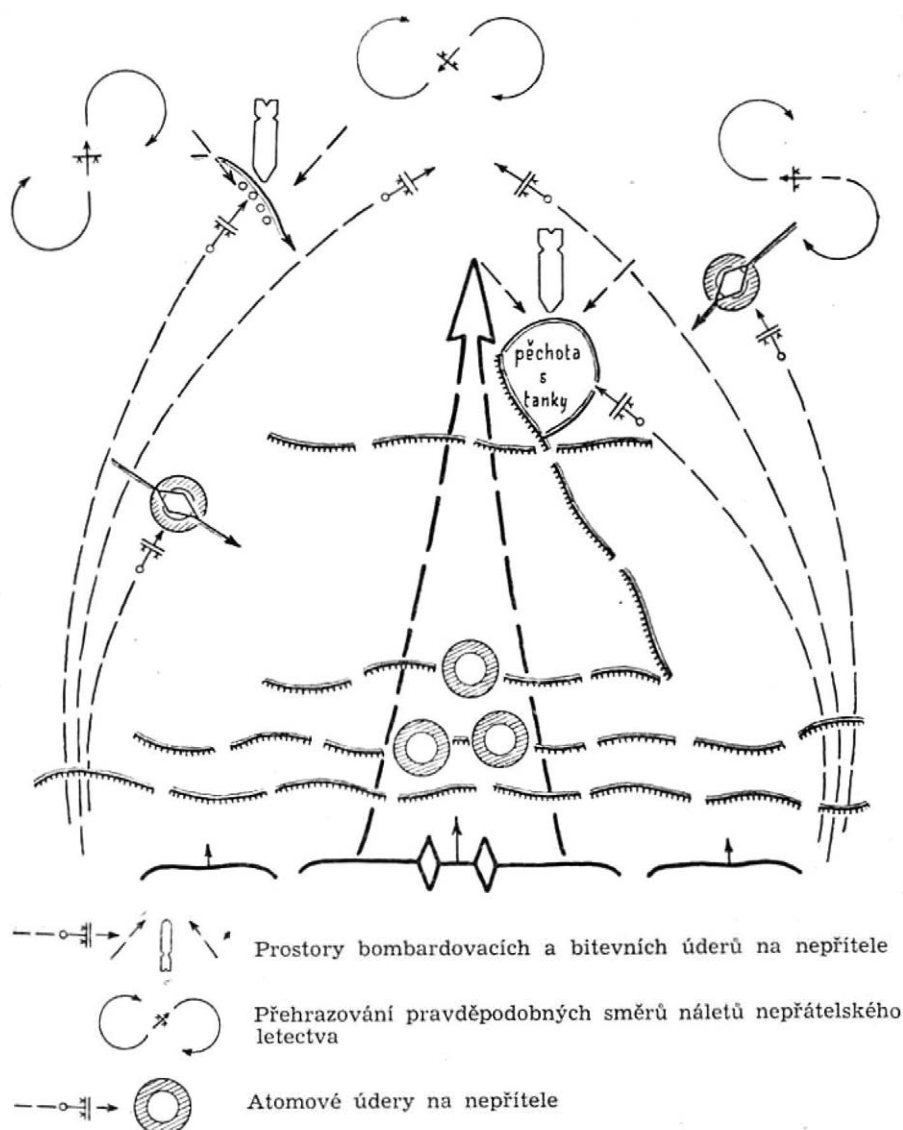
Atomové údery budou v tomto údobí prováděny proti hlavním silám nepřítele v prostorech jejich nahromadění a proti důležitým objektům (cílům), jejichž zničení uzavře přístupové cesty nepřátelským zálohám nebo jejich přísun značně zpozdí.

Jedině bojová činnost letectva a atomových svazků, odstupňovaná v tomto údobí na celou hloubku nepřátelské obrany, může splnit jeden z důležitých požadavků zabezpečujících úspěch operace, t. j. obsáhnout účinnou palbou celou hloubku nepřátelské obrany.

Jedním z hlavních cílů bojové činnosti letectva a atomových svazků podporujících boj a operaci pozemního vojska v taktické nebo operační součinnosti s nimi musí být kromě zničení a umlčení hlavních sil nepřítele izolace prostoru boje nebo operace (obr. 2).

Přirozenou snahou nepřítele bude, aby do pásma průlomu co nejrychleji zasadil své blízké a operační zálohy s úkolem zadržet útočící vojska, nahradit vzniklé ztráty nebo obnovit původní pásmo obrany.

Bombardovací letectvo a atomové svazky nesmějí proto dovolit nepříteli, aby do prostoru boje nebo operace přisunoval své zálohy, právě tak, jak musí zabránit, aby odcházející vojska nepřítele nemohla zaujmout další obranná postavení. Atomové, bombardovací a bitevní údery budou zejména směřovat proti nepřátelským tankovým a rychlým vojskům, letištím a důležitým přechodům a komunikacím, po kterých postupují nepřátelská vojska do prostoru boje a operace. Dále budou atomové, bombardovací a bitevní údery prováděny při odrážení protiúderů operačních záloh nepřítele, při ničení obklíčených uskupení a při pronásledování jeho vojsk.

Obr. 2. Příklad plnění úkolu izolace prostoru operace letectvem

Stíhací letectvo hlavní částí svých sil vede boj za udržení nadvlády ve vzduchu a provádí intenzivní ochranu útočícího pozemního vojska před atomovými údery nepřítele ze vzduchu. Při organizování protivzdušné obrany v tomto období musí být zvlášť přihlíženo k ochraně rychlých skupin, předsunutých odřadů a druhých sledů při jejich zasazování do průlomu. Částí sil zabezpečuje a chrání stíhací letectvo, jiné druhy letectva a týlové objekty.

Průzkumné letectvo provádí intenzivní průzkumnou činnost v celé hloubce operace s důrazem na atomové prostředky nepřítele.

Přísně centralisované velení letectvu a atomovým svazkům zákonitě souvisí s dynamikou a manévrovostí boje a operace za použití atomových zbraní. Požadavek přísně centralisovaného velení přímo vyplývá ze zásad bojového použití atomových prostředků, t. j. hromadně a s překvapením ve směru hlavního úsilí pozemního vojska a hospodárně. Mimořádný význam bude mít centralisované velení při provádění protivzdušné obrany vojsk.

Velitelé vševojskových (tankových, mechanisovaných) svazků si nutně musí uvědomit, že letectvo, jehož přidělenými vzlety disponují (které je doprovází a plní úkoly jimi stanovené), může být v jednotlivých případech situace použito nadřízeným velitelem (sboru, armády, frontu) k náležitějším úkolům.

Části přidělených vzletů použijí velitelé vševojskových svazků působících na vedlejším směru k vedení průzkumu ve svém zájmovém prostoru. Hlavním úkolem tohoto průzkumu bude dodávat veliteli vševojskového svazku nejčerstvější zprávy (kromě zpráv průzkumného letectva) o činnosti nepřítele, o situaci vlastních vojsk a pátrat po nepřátelských atomových dělech a odpalovacích základnách bezpilotních prostředků vzdušného napadení s atomovou náplní (typu HONEST JOHN — působí s atomovou náplní do vzdálenosti 32 km). V každém případě, když bojové nebo průzkumné letectvo zjistí takové prostředky nepřítele, je vševojskový velitel, který disponuje letectvem nebo přidělenými vzlety, povinen použít letectva (právě tak jako jiných prostředků) k jejich zničení nebo umlčení v nejkratší možné době od jejich zjištění, bez ohledu na spotřebu vzletů. Dodatečně potom uvědomí nadřízeného velitele o svém rozhodnutí, po případě požádá o nahrazení spotřebovaných vzletů. Zásah letectvem (jako jinými prostředky) musí provést bez zřetele na původně plánované úkoly letectva.

Při organisování součinnosti a stanovení úkolů letectvu musí vševojskový velitel vědět, že letectvo může plnit bojové úkoly ve vzdálenosti asi 15 km od epicentra výbuchu atomové pumy malé ráže, v době výbuchu. V prostoru výbuchu může letectvo za příznivých povětrnostních podmínek (sucho, jasno, bezvětří nebo mírný vítr) plnit bojové úkoly od země

- do výšky 2000 m — 10 minut po výbuchu (bitevní, stíhací, průzkumné);
- do výšky 6000—8000 m — 20 minut po výbuchu (bombardovací, stíhací, průzkumné).

Součinnost mezi letectvem, atomovými svazky a pozemním vojskem bude částečně ovlivněna i rozmístěním letectva. Letiště budou od čáry dotyku více vzdálena než dosud, čímž se prodlouží doba potřebná k zásahu letectva na bojišti po »výzvě«. Rozmístění letectva za použití atomových zbraní v útočné operaci bude prováděno se zřetelem na účinný dosah atomového dělostřelectva nepřítele. Kromě toho musí být brána v úvahu skutečnost, že na hlavním směru v přifrontovém prostoru nesmí dojít ke zbytečnému hromadění techniky a živé síly. Letectvo vzhledem na své kvality může plnit své úkoly často i s vedlejšího směru a předem připravená letiště v přifrontovém prostoru může

obsadit až v době, kdy se hlavní síly pozemního vojska dají do pohybu. V obranné operaci bude rozmístění letectva ovlivňováno hloubkou, které mohou dosáhnout útočící nepřátelská vojska prvního dne útočné operace.

Závěr

Osobní styk spolupracujících velitelů, jednotné chápání zámyslu nadřízeného velitele, rychlost a jasnost rozhodování, důsledně organizovaná součinnost, přesné stanovení a přísné dodržování nepřetržitého součinnostního spojení a signálů jsou nutnými předpoklady pro úspěšnou činnost spolupracujících vojsk ve válce za používání atomových zbraní. Iniciativní, všestranně promyšlená a rozhodná činnost spolupracujících velitelů, zbavená šablonovitosti, povede k překvapení nepřítele a k jeho konečné porážce.

Jen psychopati, snící o strategické zbraní, která by jim dopomohla k světovému panství, mohou tvrdit, že před atomovými a vodíkovými zbraněmi není možná ochrana. V historii vojenství nebylo ještě zbraně, před kterou by nebylo možné se chránit a ubránit se jí. Ani velká ničivá síla atomových zbraní není neomezená.

Uvážíme-li zdravě praktické vyhlídky na úspěch v případné atomové válce mezi táborem míru, vedeném SSSR, a imperialistickými mocnostmi v čele s USA, vidíme, že imperialisté jsou přes jejich velkou chuť v nesrovnatelné nevýhodě. Kromě trvale působících činitelů rozhodujících o výsledku války a kromě toho, že vítězství nebo porážka té oné armády závisí na politických cílech války, bude, dojde-li k atomové válce, rozhodovat i teritoriální rozmístění strategicky významných center politických, průmyslových, hospodářských a surovinových zdrojů. A po této stránce je situace mnohem příznivější pro Sovětský svaz než pro západoevropské imperialistické země.

Podněcovatelé třetí světové války nesmějí dále zapomínat ani na zkušenosti poslední a předcházející světové války, ani na reálné skutečnosti dneška.

Tábor míru a socialismu již dlouhou dobu varuje před novým nebezpečím hrozícím lidstvu. Sovětské politikové a vědci a s nimi politikové a vědci celého tábora míru vynakládají ohromné úsilí, aby postavili atomovou energii do služeb lidstva a pokroku. Bojují za to, aby tohoto revolučního objevu lidského mozku nebylo zneužito k ničení samých lidí, jejich pokrokových vymožeností a kulturních památek.

Pokusí-li se noví agresori a jejich přísluhovači vyvolat atomovou válku, zle na ni sami doplatí. Tvrdší a setrvávání na teorii »blitzkriegu« a na přebírání »zkušeností« nacistických pohlavárů je přivede ke stejně žalostnému konci. Skončí na smetišti dějin právě tak jako hitlerovci. Atomový útočník bude zničen atomovými zbraněmi.